

Νυστάζουντας την ώρα των γραφών

Από τη Λούσυ Στήβενσον Γιούελ
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στη Νορβηγία.

Η Ελβίρα ξύπνησε από τη φωνή του μπαμπά. «Ωρα για γραφές» είπε.

Κάθισε στο κρεβάτι και έτριψε τα νυσταγμένα μάτια της. Έξω ήταν ακόμη σκοτεινά. Και έκανε κρύο! Η Ελβίρα δεν ήθελε να αφήσει το ζεστό κρεβάτι της.

Η μαμά είπε ότι διαβάζοντας τις γραφές ήταν ο τρόπος με τον οποίον θα μπορούσαν να γνωρίσουν καλύτερα τον Ιησού. Όμως η ανάγνωση των γραφών κάθε πρωί ήταν δύσκολη!

Η Ελβίρα σιγά-σιγά ανέβηκε τις σκάλες και κάθισε δίπλα στη μεγαλύτερη αδελφή της, Σίγκριντ, στον καναπέ. Αγκάλιασε ένα μαξιλάρι και χώθηκε στη ζεστασιά της χνουδωτής κουβέρτας της. Οι αδελφού της ήταν στο άλλο δωμάτιο και άρχιζαν το μάθημα θρησκευτικού σεμιναρίου διαδικτυακά.

Το τηλέφωνο του μπαμπά χτύπησε. Εκείνος απάντησε και μέλη της οικογένειας εμφανίστηκαν στην οθόνη. Η θεία Λιβ ήταν ντυμένη και έτοιμη για δουλειά. Η εξαδέλφη τους, η Ντορθία, ήταν ακόμα με τις πιτζάμες της, όπως ακριβώς και η Ελβίρα.

Η Ελβίρα τους χαιρέτησε μέσω της βιντεοκλήσης και χασμουρήθηκε. Πάντοτε την ώρα των γραφών μελετούσαν μαζί με τη θεία Λιβ και τη Ντορθία. Ζούσαν σε ένα άλλο τμήμα της Νορβηγίας τέσσερις ώρες μακριά. Ήταν ευκολότερο για όλους τους να διαβάζουν τις γραφές, όταν είχαν τον στόχο να καλούν ο ένας τον άλλον κάθε μέρα. Και στην Ελβίρα άρεσε πολύ να βλέπει την εξαδέλφη της!

Λίγα λεπτά αργότερα, η μαμά συμμετείχε επίσης στην κλήση. «Γεια σας, κορίτσια!» είπε. Ταξίδευε για δουλειά αυτήν την εβδομάδα, αλλά παρά ταύτα καλούσε για την οικογενειακή ώρα των γραφών.

Είπαν μία προσευχή. Τότε η Ελβίρα άνοιξε τις γραφές της. Διάβαζαν μαζί το Βιβλίο του Μόρμον. Όλοι διάβαζαν τα εδάφια εναλλάξ.

Η Ελβίρα άκουγε καθώς οι άλλοι διάβαζαν, αλλά ήταν δύσκολο να μείνει ξύπνια. Η Σίγκριντ είχε κοιμηθεί στον καναπέ. Η Ελβίρα την σκούνησε. Όμως τότε κάτι στο εδάφιο τράβηξε την προσοχή της.

«Και είδα μια σιδερένια ράβδο και επεκτείνονταν κατά μήκος της όχθης του ποταμού, και έφθανε ως το δέντρο δίπλα στο οποίο στεκόμουν» διάβασε η Ντορθία*.

«Ξέρω αυτή την ιστορία!» είπε η Ελβίρα. «Είναι το όνειρο του Λεχί». Είχε δει ένα βίντεο από τις

γραφές γι' αυτό. Υπήρχε ένα όμορφο δέντρο με λευκό καρπό και οι άνθρωποι κρατούσαν τη ράβδο για να τους βοηθήσει να φτάσουν σε αυτήν.

«Θυμάσαι τι είναι η ράβδος;» ρώτησε η μαμά.

«Οι γραφές;»

«Σωστά!» Είπε ο μπαμπάς. «Ο Νεφί διδάσκει αργότερα ότι η ράβδος είναι σαν τον λόγο του Θεού. Πώς νομίζετε ότι μπορούμε να κρατηθούμε από τη ράβδο όπως οι άνθρωποι στο όνειρο του Λεχί;»

«Κρατάμε τη ράβδο αυτή τη στιγμή!» Η Ελβίρα κράτησε ψηλά το Βιβλίο του Μόρμον. «Έχοντας χρόνο για τις γραφές».

Η μαμά έγνεψε καταφατικά. «Όταν διαβάζουμε τις γραφές, ερχόμαστε πιο κοντά στον Ιησού Χριστό. Ακριβώς όπως οι άνθρωποι πλησίασαν στο δέντρο της ζωής, όταν κρατούσαν τη ράβδο».

Καθώς συνέχισαν να διαβάζουν, η Ελβίρα φανταζόταν τον εαυτό της να αρπάζει τη ράβδο και να περπατά προς το όμορφο δέντρο. Δεν ένιωθε νυσταγμένη πλέον.

Σύντομα ήταν ώρα να φύγουν. Η θεία Λιβ και η μαμά έπρεπε να πάνε στη δουλειά. Και η Ελβίρα, η Σίγκριντ και η Ντορθία έπρεπε να ετοιμαστούν για το σχολείο.

«Γεια σε όλους!» Η Ελβίρα χαιρέτησε την οικογένειά της στην οθόνη. «Σας αγαπώ!»

Καθώς έτρεξε κάτω για να ετοιμαστεί για το σχολείο, η Ελβίρα ένιωσε ζεστασιά μέσα της. Και όχι εξαιτίας της χνουδωτής κουβέρτας της. Ήξερε ότι το θερμό συναίσθημα ήταν το Άγιο Πνεύμα που της έλεγε ότι το Βιβλίο του Μόρμον ήταν αληθινό. Είναι ένας υπέροχος τρόπος για να ξεκινήσει τη μέρα! ●

*Νεφί Α' 8:19

Μολονότι ήταν νωρίς, η Ελβίρα ήξερε ότι η ανάγνωση των γραφών άξιζε τον κόπο.